

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.695 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché J. VERSTAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russische onderdaan van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Nuradilovo, Dagestan.

Op 14/12/2006 diende u een eerste asielaanvraag in. Deze aanvraag werd op 28/06/2007 afgewezen door het Commissariaat-generaal, een weigering die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 12/10/2007. Het beroep dat u hierop volgend bij de Raad van State instelde, werd op 07/12/2007 ontoelaatbaar verklaard.

Op 27/12/2007 diende u een tweede asielaanvraag in.

U stelde hierbij dat u in Dagestan nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van vermeende betrokkenheid bij rebellen. Ter staving hiervan bracht u drie convocaties (gedateerd 13/09/06, 01/06/07 en 05/11/07) aan waarin u wordt opgeroepen zich aan te bieden. Deze werden u per post toegestuurd door uw broer Rasul, die nog steeds in Nuradilovo verblijft. Vanwege uw afwezigheid daar werden de convocaties aan uw familie overhandigd. U verklaarde dat na uw vertrek gezins- en familieleden lastig gevallen werden opdat zij uw verblijfplaats zouden kenbaar maken.

Vandaar dat uw gezin u in België is komen vervoegen. Uw echtgenote X (O.V.6.016.538) en uw drie minderjarige kinderen kwamen op 03/06/2008 in België aan en vroegen dezelfde dag de vluchtelingenstatus aan bij de Belgische autoriteiten.

Daarnaast beweerde u dat u door de autoriteiten geïsoleerd wordt vanwege familieleden (Basjaev Rustam en Tagir Altemirov) die werden beschuldigd van rebellie. U bracht hierbij internetartikels aan over deze personen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Meer bepaald slaagde u er niet in het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas, zoals vastgesteld tijdens uw eerste asielprocedure, weg te nemen. Tijdens deze voorgaande procedure concludeerde het Commissariaat-generaal vooraleerst dat uw reisroute weinig geloofwaardig was wegens een gebrek aan informatie en bewijs.

Ten tweede werd er geoordeeld dat uw vluchtmotief werd ondermijnd door een belangrijke tegenstrijdigheid, door uw gebrekkige informatie over uw vervolging en tot slot door een onverklaarbare toevoeging van een essentieel element in een latere fase van de procedure (beslissing CGVS 28/06/2006). In beroep bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de correctheid van deze argumenten (arrest RVV 12/10/2007) en oordeelde het dat uw asielverklaringen ongeloofwaardig waren.

Bij de beoordeling van deze nieuwe aanvraag blijkt nu dat men tot dezelfde vaststellingen dient te komen als diegene die eertijds werden gemaakt.

Aangaande de convocaties die u voorlegt dient in deze zin opnieuw te worden geconstateerd dat u onvoldoende op de hoogte bent van de inhoud ervan. U kan immers niet met zekerheid aangeven welke dienst of diensten u driemaal convoceerde(n), waar u zich precies diende aan te bieden en wanneer u diende te verschijnen (CGVS p.5). Dit ondanks het feit dat deze informatie op de door u voorgelegde convocaties vermeld staat.

U verklaarde hieromtrent dat u de convocaties niet goed bekeken heeft omdat u toch niet van plan was u aan te bieden. Deze bewering is echter ontoereikend om het gebrek aan kennis te verantwoorden. Er kan namelijk van u verwacht worden dat u gezien de omstandigheden en de ernst van de zaak aan deze documenten enige aandacht had besteed. De vastgestelde achteloosheid doet dan ook geen gegronde vrees voor vervolging vermoeden.

Verder werd opgemerkt dat deze drie convocaties vermelden dat u zich diende aan te bieden in de hoedanigheid van getuige hetgeen op zich evenmin wijst op een vervolging. De wijze waarop u deze convocaties heeft toe gekregen is daarenboven opmerkelijk.

Het feit dat zij per post werden verstuurd met vermelding van enerzijds uw naam, uw adres in België en anderzijds dat van de afzender (uw broer Rasul) maakt het namelijk eenvoudig uw verblijfplaats te achterhalen. U gaf daarbijzelf aan dat deze manier van handelen een enorm risico inhield (CGVS p.4). De vraag kan dan ook gesteld worden waarom u deze manier van verzenden verkoos. Zij getuigt immers niet van enige voorzichtigheid en dientengevolge niet van een wens verborgen te blijven voor de autoriteiten.

Op basis van deze vaststellingen moet besloten worden dat deze convocaties de beoordeling gemaakt gedurende de voorafgaande procedure op zich niet ontkrachten. Er dient hierbij in herinnering te worden gebracht dat er tijdens de eerste procedure een fundamentele tegenstrijdigheid werd vastgesteld aangaande de ontvangst van een dergelijke convocatie (beslissing CGVS 28/06/2007, arrest RVV 12/10/2007).

U beweerde daarnaast te worden geïsoleerd vanwege familiale banden met strijders (met name Basjaev Rustam en Tagir Altemirov) (CGVS p.4, 6).

Er moet wat dit betreft worden opgemerkt dat uw band met Basjaev Rustam reeds ter sprake kwam tijdens de eerste procedure en dat deze dan ook niet als een nieuw element kan worden aanzien. Eerder oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat dit element afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen vanwege het feit dat u het pas aanbracht bij uw gehoor op het Commissariaat-generaal (en dus onvermeld liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken).

Een soortgelijke vaststelling dient nu gemaakt te worden met betrekking tot uw connecties met Tagir Altermirov.

U kon en diende deze aan te brengen tijdens de eerste procedure. Het feit dat u een dergelijk essentieel element nu pas aanbrengt doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U verklaarde ter verdediging dat u niet wist dat u alles moest vertellen (CGVS p.6). Deze bewering is echter niet geloofwaardig aangezien u in het verleden door het Commissariaat-Generaal alsook door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds werd gewezen op de noodzaak van een volledig feitenrelaas (beslissing CGVS 28/06/2007, arrest RVV 12/10/2007). Dit toen naar aanleiding van de vaststelling van elementen (met name uw banden met Basjaev Rustam) die u slechts naderhand had aangebracht.

Dit alles maakt dat in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan weerhouden worden.

De documenten die door u werden aangebracht zijn niet in staat bovengenoemde beslissing te wijzigen.

De kopie van uw paspoort en uw militair boekje bevatten geen informatie over de redenen van uw vertrek. De convocaties en de internetartikels met betrekking tot Rustam Basjaev en Altermirov Tagir vallen onder de beschouwing zoals die hierboven werd uiteengezet. De overige internetartikels doen een verslag van feiten die voorvielen in Dagestan zonder hierbij een referentie te maken naar u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Uit het verzoekschrift van 19 augustus 2008 blijkt dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist.

Verzoeker vindt het ongehoord dat men in het kader van de tweede asielaanvraag terugvalt op de eerste asielaanvraag wanneer er nieuwe elementen worden aangebracht, aangezien die nieuwe elementen, in casu de convocaties, net een nieuwe wending kunnen geven aan de beoordeling van het relaas.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker terecht stelt dat nieuwe elementen in bepaalde gevallen een nieuwe wending kunnen geven aan het relaas.

In casu moet echter worden vastgesteld dat verzoeker zich baseert op de feiten aangehaald tijdens de eerste asielaanvraag en dat verzoekers “nieuwe elementen” in wezen een loutere ondersteuning zijn van zijn eerste asielaanvraag.

Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen, hetgeen overigens niet de bevoegdheid is van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt de Raad vast dat de eerste asielaanvraag door de Raad werd afgewezen bij arrest nr. 2527 van 12 oktober 2007 omdat het asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden omwille van een afwezigheid van een opgave van de reisroute, het ontbreken van bewijskrachtige identiteitsdocumenten, een ernstige tegenstrijdigheid betreffende het al dan niet bestaan van oproepingsbrieven en een gebrekkige kennis (“*totale onwetendheid*”, zie vermeld arrest) aangaande de toen voorgelegde convocatie en het asielrelaas zelf. Het cassatieberoep tegen dit arrest werd verworpen.

De “nieuwe elementen” kunnen deze beoordeling niet ombuigen.

Het is inderdaad niet mogelijk om aan de hand van convocaties onder meer het gebrek aan kennis van het eigen asielrelaas vastgesteld tijdens de eerste asielprocedure, alsook de vastgestelde tegenstrijdigheid, recht te zetten.

Hetzelfde geldt voor het motief betreffende de gebrekkige kennis van de convocatie, te meer daar verzoeker niet betwist wederom een gebrekkige kennis te hebben aangaande de voorgelegde convocaties, motief dat ook reeds in de eerste asielaanvraag als

weigeringsgrond werd weerhouden. Hierdoor heeft verzoeker trouwens elke geloofwaardigheid verloren.

2.3. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980. De overige vaststellingen omtrent problemen van verzoeker wegens een connectie met een bepaalde persoon, worden niet betwist en blijven aldus staande. Het betreffen ten andere blote verklaringen zonder enige bewijswaarde.

De overige documenten kunnen de bovenstaande conclusie niet wijzigen.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Een loutere verwijzing naar problemen in Rusland-Dagestan die “voor iedereen bekend zijn” (zie verzoekschrift, p. 6) is onvoldoende om een risico op ernstige schade aan te tonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.